

Järelevaevemenetluse suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivile 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (edaspidi direktiiv Solventsus II)¹ ja 24. novembri 2010. aasta määruse (EÜ) 1094/2010 artiklile 16 (edaspidi EIOPA määrus)² on EIOPA välja töötanud järelevamemenetluse suunised. Need suunised on seotud Solventsus II direktiivi artikliga 36. Täiendavad asjakohased sätted on eelkõige Solventsus II direktiivi artiklite 27, 29, 34, 71, artikli 213 lõike 2 ja artiklite 248, 249, 250 ja 255 sätetes.
- 1.2. Nende suuniste eesmärk on tuvastada meetod, kuidas saavutada järelevamemenetluses riskipõhine, ettevaatav ja proportsionaalne järelevalve.
- 1.3. Järelevamemenetlus hõlmab kõiki Solventsus II direktiivi artiklist 36 tulenevate kohustuste täitmiseks vajalikke järelevalveasutuse tegevusi, sisaldades kindlustus- ja edasikindlustusandjate strateegiate, protsesside ja aruandemenetluste hindamist, mille need on kehtestanud, et järgida direktiivi Solventsus II.
- 1.4. Seega on nende suuniste eesmärk saavutada järelevamemenetluste ja -praktika lähenemisega järelevalve järjepidevus, tagades samal ajal riiklikele järelevalveasutustele piisava paindlikkuse, mis võimaldaks neil oma toimimist juhtumipõhiselt sobivalt kohandada, võttes arvesse asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning gruppide spetsiifikat, nende endi turge ja teisi järelevalve prioriteete.
- 1.5. Suunised on esitatud kokkuvõtlikult diagrammis, mis on 1. suunise selgitavas tekstis ja dokumendis „Järelevamemenetluse suuniste diagramm“, avaldatud koos nende suunistega³.
- 1.6. Järelevalvekolleegiumiga kindlustuskonsolideerimisgruppide järelevamemenetluse jaoks on suunistes võetud arvesse kolleegiumide⁴ toimimise suuniseid, kolleegiumi spetsiifilist kooskõlastamiskorda ja kõiki teisi menetlusi või kavasisid, mille on järelevalvekolleegium heaks kiitnud.
- 1.7. Nende suunistega ei soovita piirata grupi järelevalvaja ja järelevalvekolleegiumi lisateabevahetust või teabe jagamise korda, mis on kooskõlas Solventsus II direktiiviga, sh järelevamemenetluse proportsionaalne ja riskipõhine lähenemine vastavalt Solventsus II direktiivi artiklile 29.
- 1.8. Riiklikel järelevalveasutustel, mis on osa kolleegiumist, on jätkuv kohustus vahetada teavet ja kaasata kolleegium järelevamemenetlusse, eriti järelevamemeetmete võtmise korral või juhul, kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad või grupid satuvad finantsraskustesse. Selgitavas tekstis on asjakohased näited koos ristviidetega mitmesugustele nõuetele ja

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1-155

³ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

suunistele. Suunised on ette nähtud direktiivi Solventsus II kohastele järelevalveasutustele.

1.9. Need suunised kohalduvad järelevalvemenetlusele, mida korraldavad riiklikud järelevalveasutused seoses kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjatega, hõlmates nii üksikettevõtjad, kelle kohta kehtib Solventsus II direktiiv, kui ka kindlustus- ja edasikindlustuse konsolideerimisgrupid, kellele kohaldub konsolideerimisgrupi järelevalve vastavalt artikli 213 lõikele 2 (edaspidi kindlustuskonsolideerimisgrupid). Seoses suuniste kindlustuskonsolideerimisgruppide järelevalvemenetluse rakendamisega tuleb arvesse võtta järgmist⁵:

- Suunised 10, 16, 18, 21, 35, 37 ja 40 on grupipetsiifilised ja kohalduvad ainult konsolideerimisgrupi järelevalvajale, v.a suunised 37 ja 40, mis võivad kohalduda nii konsolideerimisgrupi järelevalvajale kui ka üksikule riiklikule järelevalveasutusele.
- Suunised 15 ja 17 kohalduvad ainult üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalveasutustele ega kohaldu grupi järelevalveasutustele. Grupi järelevalvaja peaks vastama asjakohastele grupipetsiifilistele suunistele 16 ja 18.
- Suunised 5, 6, 7, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 37, 39 ja 40 sisaldavad samuti sätteid, mis kohalduvad vaid juhul, kui kindlustuskonsolideerimisgrupil on Solventsus II direktiivi artikli 248 lõike 2 kohaselt moodustatud kolleegium. Need sätted võivad kohalduda nii grupi järelevalvajale kui ka kolleegiumisestele üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate riiklikele järelevalveasutustele, v.a suunis 21, mis kohaldub ainult grupi järelevalvajale.

1.10. Kui vastavalt Solventsus II direktiivi artiklile 216 on kehtestatud konsolideerimisgrupi järelevalve, kohalduvad need suunised *mutatis mutandis* mõlemale: Solventsus II direktiivi artikli 216 alusel toimuvale konsolideerimisgrupi järelevalvele ja Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 alusel toimuvale konsolideerimisgrupi järelevalvele.

1.11. Suunistes kasutatakse järgmisi mõisteid.

- Kui suuniseid kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajatele,
 - viitab mõiste „riiklik järelevalveasutus” järelevalveasutusele, kes vastutab konsolideerimisgrupi järelevalve eest vastavalt Solventsus II direktiivi artikli 247 lõikele 1;
- konsolideerimisgrupi järelevalvajatele kohaldamisel viitab mõiste „kindlustus- ja edasikindlustusandjad” „kindlustuskonsolideerimisgrupile” (v.a suunised 12, 19, 33, 36 ja 38, mis viitavad nii grupile kui ka grupisestele ettevõtjatele);

⁵ Avaliku konsultatsiooni selgitava tekstiga avaldatud lisas on ka suuniste tabel, mis kohaldub üksikettevõtjatele, gruppidele või mõlemale.

- „konsolideerimisgrupi järelevalvaja” viitab järelevalveasutusele, mis vastab Solventsus II direktiivi artikli 247 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele;
- „kolleegium” viitab järelevalvekolleegiumile, mis on määratletud Solventsus II direktiivi artikli 212 lõike 1 punktis e;
- „liikmed” ja „osalejad” viitavad kolleegiumide toimimise suunistes määratletud liikmetele ja osalejatele;
- „kohapealne kontroll” viitab korraldatud hindamisele või ametlikule hindamisele, mis toimub järelevalvatava ettevõtja või selle teenusepakkuja asukohas, kellele järelevalvatav ettevõtja on ülesandeid edasi andnud; hindamise põhjal koostatakse ettevõtjale edastatav dokument.

1.12. Suunistes määratlemata mõistetel on sissejuhatuses viidatud õigusaktides määratletud tähendused.

1.13. Suuniseid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

Osa I – Üldine järelevalvemenetlus

1. suunis. Järelevalvemenetluse teostamine

1.14. Riiklik järelevalveasutus, mõistes paindlikkuse ning järelevalveotsuse vajadust, peaks järelevalvemenetluse teostamisel tagama suunistes sätestatud kolme alammenetluse – riskianalüüsi raamistiku, üksikasjaliku ülevaate ja järelevalvemeetmete – kasutamise.

2. suunis. Järelevalvemenetluse järjepidevus

1.15. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et järelevalvemenetlust kohaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjates ning riiklike järelevalveasutustes aja jooksul järjepideval viisil.

3. suunis. Järelevalvemenetluse proportsionaalsus

1.16. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama proportsionaalsuse põhimõtte järgimise järelevalvemenetluse kõikides etappides.

4. suunis. Järelevalveotsused järelevalvemenetluses

1.17. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et järelevalvajad teeksid igas järelevalvemenetluse etapis järelevalveotsuseid. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et järelevalveprotsess oleks alati piisavalt paindlik, et võimaldada asjakohaste järelevalveotsuste tegemist.

5. suunis. Pidev teabevahetus kindlustus- ja edasikindlustusandjatega

1.18. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et kogu järelevalvemenetluse vältel toimuks asjakohasel tasemel teabevahetus riikliku järelevalveasutuse ja kindlustus- ja edasikindlustusandja töötajate vahel, et hõlbustada tõhusat järelevalvet.

1.19. Kolleegiumi olemasolul tuleks teabevahetust järelevalvatavate ettevõtjatega koordineerida, nagu on sätestatud kolleegiumide toimimise suuniste 15. suunises.

6. suunis. Pidev teabevahetus ja teiste järelevalvajate kaasamine

1.20. Riiklik järelevalveasutus peaks kogu järelevalvemenetluse vältel kohasel tasandil vahetama teavet teiste asjakohaste riiklike järelevalveasutustega ning neid oma tegevusse kaasama.

1.21. Teabevahetus kolmandate riikide järelevalveasutustega peaks olema kooskõlas kõikide asjakohaste kehtivate vastastikuse mõistmise memorandumitega.

1.22. Kolleegiumi olemasolul peaks teabevahetus järgima asjakohaseid nõudeid ja suuniseid.

7. suunis. Kogu turgu hõlmavate riskide kaasamine järelevalvemenetlusesse

1.23. Riiklik järelevalveasutus peaks kogu järelevalvemenetluse vältel võtma arvesse kogu turgu hõlmavaid analüüse.

1.24. Kolleegiumi olemasolul peaks järelevalveasutus võtma arvesse kolleegiumis jagatud iga kogu turgu hõlmanud asjakohase analüüsi tulemusi.

8. suunis. Dokumentatsioon

1.25. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et järelevalvemenetluse järeldusi toetav teave oleks dokumenteeritud ja riiklikust järelevalveasutusest kergesti kättesaadavad, järgides samal ajal teabele kehtivaid asjakohaseid konfidentsiaalsusnorme.

9. suunis. Järelevalvemenetluse juhtimine ja korrapärase kontrollimine

1.26. Riiklikul järelevalveasutusel peaks olema adekvaatne juhtimismehhanism, et järelevalvemenetlust asjakohaselt jälgida.

1.27. Riiklikul järelevalveasutusel peaks korrapäraselt järelevalvemenetluse rakendamise meetodit kontrollima, et tagada selle jätkuv asjakohasus.

10. suunis. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvemenetluse ulatus ja kese

1.28. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks rakendama järelevalvemenetlust järjepidevalt Solventsus II direktiivi III jaotise 1. peatükis kirjeldatud ulatuses ja grupi järelevalve rakendusjuhtudel, võttes arvesse kindlustuskonsolideerimisgrupi emaettevõtja tüüpi, peakontori geograafilist asukohta (EMP või mõni kolmas riik), vajadusel kolmanda riigi samaväärset staatust ning kõiki finantskonglomeraadi aspekte.

1.29. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks järelevalvemenetluses arvestama kõiki asjakohaseid kindlustuskonsolideerimisgrupi siseseid üksusi, sh reguleeritud ja reguleerimata ning samuti nii EMP kui ka EMP-väliseid üksusi.

1.30. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks keskenduma grupispetsiifilistele teemadele, sh

- a) grupisisestele tehingutele, grupi keerukusele ja sisemisele seotusele;
- b) grupi riskiprofiilile, arvestades kõiki hajutamise mõjusid, riskikontsentratsioone ja grupisisest riski ülekandumist;
- c) kõikidele teistele riskidele grupiülesest perspektiivist, sh neile, mis tekivad grupi tasandil, nt mittekindlustusüksustest tulenevad riskid;
- d) grupi juhtimise ja strateegia aspektidele, sh kõikidele huvide konfliktidele või võimalikele huvide konfliktidele;
- e) kogu grupi hõlmava riskijuhtimise aspektidele, sh kõikidele tsentraalse riskijuhtimise funktsioonidele; ja
- f) grupi kapitali juhtimisele grupi poolt, sh kapitali ülekantavus ja grupisisene paigutus.

II osa. Järelevalvemenetluse sisendid

11. suunis. Järelevalvemenetluse sisendid

1.31. Järelevalvemenetluse vältel peaks riiklik järelevalveasutus vajaduse korral kaaluma asjakohast teavet, mis pärineb mitmest allikast, sealhulgas järgmistest:

- a) kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustuskonsolideerimisgrupilt: kvantitatiivsed aruandevormid, regulaarne järelevalvearuanne, maksevõime ja finantsseisundi aruanne, ORSA aruanne, muu ettevõtja või grupi teave või mis tahes muu teave, mida riiklik järelevalveasutus kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustuskonsolideerimisgrupilt nõuab;
- b) riikliku järelevalveasutuse või kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvajalt eneselt: varasem teave, varase hoiatuse indikaatorid, riskiindikaatorid, eelmised tulemused kindlustus- ja edasikindlustusandjate või kindlustuskonsolideerimisgruppide kohta, temaatilised kontrollid või stressitestide tulemused;
- c) kolleegiumilt: riskianalüüsi raamistiku üksiktulemused, kolleegiumis jagatud eraldi järelevalvekavad, kolleegiumi töökava, kõik kolleegiumis jagatud asjakohased analüüsid, kontrollimaterjalid või järelevalve meetmed;
- d) muudelt pädevatelt asutustelt;
- e) muudelt välistelt osapooltelt: turu või sektori teave, teave tarbijatelt või majandusharu asutustelt või ühendustelt, tehnilised uuringud või ajakirjanduse või meedia teave.

III osa. Riskianalüüsi raamistik

12. suunis. Riskianalüüsi raamistiku struktuur ja kasutus

- 1.32. Riiklik järelevalveasutus peaks kasutama riskianalüüsi raamistikku, et tuvastada ja hinnata praegusi ja tulevase riske, millega kindlustus- ja edasikindlustusandjad kokku puutuvad või kokku puutuda võivad, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustusandja võimekust tuvastada, mõõta, jälgida, hallata riske ja neist teatada.
- 1.33. Riiklik järelevalveasutus peaks kasutama seda lähenemist järgmisteks eesmärkideks:
 - a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate tõhus järelevalve;
 - b) järelevalvetegevuste prioriseerimine;
 - c) regulaarse järelevalvearuandluse sageduse määramine;
 - d) välisanalüüsi ja kohapealse kontrolli ulatuse, sügavuse ja sageduse määramine või muud asjaolud, mis on kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalveks vajalikud.

13. suunis. Riskianalüüsi raamistiku ulatus

- 1.34. Riiklik järelevalveasutus peaks järelevalves rakendama riskipõhist ja ettevaatavat lähenemist, mis luuakse järgmiste etappide kaudu:
 - a) teabe hindamine;
 - b) kindlustus- ja edasikindlustusandja mõju klassifikatsiooni määramine;
 - c) kindlustus- ja edasikindlustusandja mõju riski määramine;
 - d) riskianalüüsi raamistiku tulemuse määramine;

- e) järelevalvekava koostamine ja järelevalve intensiivsuse määramine;
- f) kindlustuskonsolideerimisgruppide korral, kui on olemas Solventsus II direktiivi artikli 248 lõike 2 alusel moodustatud kolleegium, vajadusel järelevalvekava aspektide lisamine kolleegiumi töökavasse.

14. suunis. Teabe hindamine

- 1.35. Riiklik järelevalveasutus peaks korraliste aruannete laekumisel teostama vähemalt teabe kõrgetasemelise hindamise ning kaaluma vajadust hinnata ümber riskianalüüsi raamistiku komponendid.

15. suunis. Kindlustus- ja edasikindlustusandja mõju liigi määramine

- 1.36. Riiklik järelevalveasutus peaks lisama riskianalüüsi raamistikku kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate potentsiaalse mõju hindamise. Hindamine peaks kajastama potentsiaalset mõju, mida mõne kindlustus- ja edasikindlustusandja tegevuse luhtumine kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule avaldaks.
- 1.37. Riiklik järelevalveasutus peaks määrama neljaliigilise skaala abil iga kindlustus- ja edasikindlustusandja mõju liigi, nii et 1. mõjuliigi korral on kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule kõige väiksem mõju ja 4. mõjuliigi korral on kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule kõige suurem mõju.

16. suunis. Kindlustuskonsolideerimisgrupi mõju liigi määramine

- 1.38. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks grupi riskianalüüsi raamistikku lisama kõikide kindlustuskonsolideerimisgruppide mõju liigituse.
- 1.39. Mõju liigitus kindlustuskonsolideerimisgrupi tasandil peaks kajastama kindlustuskonsolideerimisgrupi tegevuse luhtumise potentsiaalset mõju oma üksuste kaudu grupi kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule, kus kindlustuskonsolideerimisgrupp tegutseb.
- 1.40. Grupi järelevalvaja peaks mõju liigi määramisel arvestama kindlustuskonsolideerimisgrupi keerukust ja sisemist seotust.
- 1.41. Grupi järelevalvaja peaks määrama neljaliigilise skaala abil iga kindlustuskonsolideerimisgrupi mõju liigi, nii et 1. mõjuliigi korral on grupi mõju kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule kõige väiksem ja 4. mõjuliigi korral on grupi mõju kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning turule kõige suurem.

17. suunis. Kindlustus- ja edasikindlustusandja riski liigi määramine

- 1.42. Riiklik järelevalveasutus peaks tuvastama ja hindama praegusi ja tulevasi riske, millega kindlustus- ja edasikindlustusandjad kokku puutuvad või kokku puutuda võivad, sh ettevõtja võimet tulla toime võimalike sündmuste või majandustingimuste tulevaste muutustega ning võimaliku kahjuliku mõjuga maksevõimele ja finantsseisundile, ettevõtja elujõulisust ning võimet täita oma kohustusi kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute ees, juhul kui riskid peaksid realiseeruma.

- 1.43. Riiklik järelevalveasutus peaks tuvastama ja hindama kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate riske, võttes arvesse kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid kriteeriumeid ja iga ettevõtja jaoks asjakohaseid meetmeid.
- 1.44. Riiklik järelevalveasutus peaks määrama kindlustus- ja edasikindlustusandjatele riski liigi neljaliigilisel skaalal: 1. riskiliigi ettevõtja suudab realiseeruvaid riske kõige paremini maandada, 4. riskiliigi ettevõtja kõige halvemini.

18. suunis. Kindlustuskonsolideerimisgrupi riski liigi määramine

- 1.45. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks tuvastama ja hindama praegusi ja tulevase grupi tasandi riske, mis võivad kindlustuskonsolideerimisgruppi mõjutada, sh grupi võimet tulla toime võimalike sündmuste või majandustingimuste tulevaste muutustega ning võimaliku kahjuliku mõjuga maksevõimele ja finantsseisundile, kindlustuskonsolideerimisgrupi elujõulisust ning grupi üksikkindlustus- ja edasikindlustusandjate võimet täita oma kohustusi kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute ees, juhul kui riskid peaksid realiseeruma.
- 1.46. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks grupi riske hinnates arvestama 10. suunises kirjeldatud grupispetsiifilisi asjaolusid.
- 1.47. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks tuvastama ja hindama kõikide kindlustuskonsolideerimisgruppide riske, võttes arvesse kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid kriteeriumeid ja grupi jaoks asjakohaseid meetmeid.
- 1.48. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja peaks määrama igale kindlustuskonsolideerimisgrupile riski liigi neljaliigilisel skaalal: 1. riskiliigi grupp suudab realiseeruvaid riske kõige paremini maandada, 4. riskiliigi grupp kõige halvemini.

19. suunis. Riskianalüüsi raamistiku tulemuse määramine

- 1.49. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja kindlustuskonsolideerimisgruppide riskianalüüsi raamistiku tulemus sisaldaks mõju ja riski liigitust, kas kombineeritult või mitte, ning et neid kasutataks koos muu asjakohase järelevalveteabega, eesmärgiga koostada järelevalvekava.
- 1.50. Kolleegiumi olemasolul, kui vahetatakse (kindlustuskonsolideerimisgrupi ja üksikettevõtjate) riskianalüüsi raamistiku tulemusi, peaksid grupi järelevalvaja ja teised järelevalveasutused suutma tulemusi põhjendada, et kolleegium saaks kujundada kindlustuskonsolideerimisgrupi riskide kohta ühise seisukoha.

20. suunis. Järelevalvekava koostamine ja järelevalve intensiivsuse määramine

- 1.51. Riiklik järelevalveasutus peaks kasutama riskianalüüsi raamistiku tulemust koos tuvastatud riskide üksikasjadega, riikliku järelevalveasutuse erinevate prioriteetide ja piirangutega ning muu asjakohase järelevalveteabega, et töötada välja järelevalvekava.
- 1.52. Järelevalvekava peaks kindlaks määrama järelevalvetoimingute sageduse ja intensiivsuse iga kindlustus- ja edasikindlustusandja jaoks. Järelevalvekava

peaks olema vastavuses kindlustus- ja edasikindlustusandja laadi, ulatuse ja keerukusega.

21. suunis. Kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvekava ja kolleegiumi töökava koostoime

- 1.53. Kolleegiumi olemasolul peaks kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja lisama grupi järelevalvekava asjakohased aspektid kolleegiumisiseseks aruteluks ja kasutuseks kolleegiumi töökavasse, nagu on sätestatud kolleegiumide toimimise suuniste 12. suunises.
- 1.54. Seoses kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvemenetlusega peaks kolleegiumi töökava sisaldama:
- a) peamiste riskide kirjeldust, millele kindlustuskonsolideerimisgrupi riskianalüüsi raamistiku tulemusest lähtuvalt keskendutakse;
 - b) kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvekava alusel kolleegiumis tehtavate toimingute kirjeldust ja põhjendust;
 - c) oluliste üksuste tuvastamist kindlustuskonsolideerimisgrupis ja nende järelevalvamisasutusi, kellelt kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvaja ootab tõenäoliselt osalemist.

22. suunis. Järelevalvekava juhtimine

- 1.55. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et järelevalvekava asjakohasus oleks järelevalveasutuses allutatud sobilikule kontrollile ja juhtimisele.

23. suunis. Regulaarsete järelevalvearuannete sagedusest teatamine

- 1.56. Riiklik järelevalveasutus peaks teatama kindlustus- ja edasikindlustusandjatele nõutud regulaarse järelevalvearuande sagedusest (kas see koostada igal aastal, iga kahe või kolme aasta tagant, samuti igast sageduse muudatusest) võimalikult kiiresti ja hiljemalt kolm kuud enne kindlustus- ja edasikindlustusandja majandusaasta lõppu.
- 1.57. Sageduse üle otsustamisel tuleks arvestada vähemalt riskianalüüsi raamistiku tulemusi, muud järelevalveteavet ja järelevalveotsust.
- 1.58. Kolleegiumi olemasolul peaksid järelevalveasutused teatama kindlustuskonsolideerimisgrupi järelevalvajale muudatustest regulaarsete järelevalvearuannete sageduses, enne kui nad vajaduse korral teavitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

24. suunis. Riskianalüüsi raamistiku ajakohastamine

- 1.59. Riiklik järelevalveasutus peaks järelevalvemenetluse vältel kaaluma, kas on vaja riskianalüüsi raamistiku tulemust ajakohastada.

IV osa. Üksikasjalik kontroll

25. suunis. Üksikasjalikud kontrolltoimingud

- 1.60. Riiklik järelevalveasutus peaks järelevalvekavast lähtudes teostama üksikasjalikke kontrolltoiminguid, kas välisanalüüse või kohapealseid kontrole,

võttes arvesse kogu asjakohast teavet ning keskendudes riskianalüüsi raamistikus tuvastatud riskivaldkondadele.

- 1.61. Kolleegiumi olemasolul peaksid järelevalveasutused üksikasjalike kontrolltoimingute teostamisel lähtuma ka kolleegiumi töökavast, võttes arvesse ka kõikide teiste riiklike järelevalveasutuste osalust vastavalt kolleegiumide toimimise suunistele.

26. suunis. Lisateabe nõudmine üksikasjaliku kontrolli kestel

- 1.62. Riiklik järelevalveasutus peaks vajaduse korral hindama, kas on vaja nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjalt lisateavet, sealhulgas mitmesugust liiki andmeid, analüüse või teavet ettevõtja toimingute kohta. Järelevalveasutuse lubatud ajaperiood lisateabe hankimiseks peaks olema piisav, et kindlustus- ja edasikindlustusandja suudaks nõuet täita.

27. suunis. Üksikasjaliku kontrolli järelused

- 1.63. Riiklik järelevalveasutus peaks tagama, et üksikasjaliku kontrolli peamised tulemused ja järelused oleksid dokumenteeritud ja asutusesiselt järelevalve eesmärgil kättesaadavad.

28. suunis. Üksikasjalikud välisanalüüsid

- 1.64. Riiklik järelevalveasutus peaks järelevalvekavas määratletud viisil ning kolleegiumi olemasolul kolleegiumi töökava arvestades kasutama välisanalüüse, et lisaks riskihindamise raamistikus teabe kõrgetasemelisele hindamisele teha lisatoiminguid, keskendudes spetsiifilistele riskivaldkondadele.

29. suunis. Kohapealsed kontrollid

- 1.65. Riiklik järelevalveasutus peaks tegema regulaarseid kohapealseid kontrole, kui need on järelevalvekavas ette nähtud, ning kolleegiumi olemasolul arvestama kolleegiumi töökava või vajaduse korral teisi sihtotstarbelisi kohapealseid kontrole.

30. suunis. Kohapealsete kontrollide juhtimine

- 1.66. Riiklikul järelevalveasutusel peaksid olema adekvaatsed juhtimismehhanismid, mis võimaldavad kohapealseid kontrole asjakohaselt jälgida.

31. suunis. Kohapealsete kontrollide menetlus

- 1.67. Riikliku järelevalveasutuse kohapealne kontroll peaks koosnema järgmistest etappidest: ettevalmistus, töö kohapeal ja kirjalikud järelused.

32. suunis. Kohapealse kontrolli kirjalikud järelused

- 1.68. Riiklik järelevalveasutus peaks edastama kohapealse kontrolli järelused kirjalikult kindlustus- ja edasikindlustusandjale ja peaks võimaldama ettevõtjal järelevalveasutuse määratud mõistliku ajaperioodi vältel järeldestele vastata. Järelevalveasutus peaks edastama järelused isikutele, kes kindlustus- ja edasikindlustusandjat tegelikult juhivad ning keda peetakse selles kontekstis asjakohasteks.

- 1.69. Kui kohapealse kontrolliga on seotud ka teised järelevalveasutused, peaksid järelevalvajad järelused läbi arutama, enne kui nad edastavad need

asjakohastele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele, kes on kindlustuskonsolideerimisgrupi osa.

V osa. Järelevalvemeetmed

33. suunis. Järelevalvemeetmeteni viivate asjaolude tuvastamine

1.70. Riiklik järelevalveasutus peaks üksikasjaliku kontrolli järelduste põhjal tuvastama kõik nõrkused ning tegelikud ja potentsiaalsed puudused või mittevastavused koos nõuetega, mis võivad anda neile põhjuse kehtestada järelevalvemeetmeid.

34. suunis. Nõrkuste, puuduste või mittevastavuste olulisuse hindamine

1.71. Riiklik järelevalveasutus peaks meetmete üle otsustamiseks hindama üksikasjalikus kontrollis tuvastatud nõrkuste ning tegelike ja potentsiaalsete puuduste või mittevastavuste olulisust.

35. suunis. Nõrkuste, puuduste või mittevastavuste olulisuse tuvastamine ja hindamine grupi tasandil

1.72. Grupi järelevalvaja tuvastab ja hindab igat nõrkust ning tegelikku või potentsiaalset puudust või mittevastavust grupi perspektiivist, võttes arvesse kindlustuskonsolideerimisgrupi struktuuri ja tegevuse eripära ning kindlustus- ja edasikindlustuse konsolideerimisgrupi sisemist seotust.

1.73. Grupi järelevalvaja peaks kaaluma, kas järeldused nõrkuste ning tegelike või potentsiaalsete puuduste või mittevastavuste kohta on grupi perspektiivist seotud kindlustuskonsolideerimisgrupiga tervikuna või mõne konkreetse kindlustus- ja edasikindlustusandjaga.

36. suunis. Eri meetmed erinevateks olukordadeks

1.74. Riiklik järelevalveasutus peaks võtma meetmeid sõltuvalt kindlustus- ja edasikindlustusandjate nõrkuste ning tegelike või potentsiaalsete puuduste või mittevastavuste olulisuse määrale.

37. suunis. Meetmete üle otsustamine grupi või üksikettevõtja tasandil

1.75. Riiklikud järelevalveasutused, kes on vastutavad asjakohaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate eest, või kogu kindlustuskonsolideerimisgrupi meetmete korral grupi järelevalvaja peaks võtma asjakohase ettevõtja suhtes vajalikke meetmeid, tuginedes tuvastatud nõrkustele, puudustele või mittevastavustele.

1.76. Kui meetmeid võetakse nii kindlustuskonsolideerimisgrupi kui ka üksikettevõtja tasandil, peaksid grupi järelevalvaja ja järelevalveasutused vajadusel meetmeid koordineerima, et suurendada nende tõhusust.

38. suunis. Meetmete juhtimine

1.77. Riiklikul järelevalveasutusel peaks olema kehtestatud sobilik juhtimisprotsess järelevalvemeetmete võtmiseks, et tagada nende järjepidev, proportsionaalne ja objektiivne kasutamine ning asjakohane dokumenteerimine.

39. suunis. Meetmetest teatamine

1.78. Riiklik järelevalveasutus peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjale kirjalikult ja aegsasti teatama konkreetsetest meetmetest, mida ettevõtja peaks

rakendama. Teade peaks vajaduse korral sisaldama asjakohase ajaperioodi täpsustust, mille jooksul tuleb ettevõtjal teha vajalikud toimingud, et meetmetele vastata.

- 1.79. Kolleegiumi olemasolul ning juhul, kui rohkem kui üks järelevalvaja võtab meetmeid, peaksid järelevalveasutused kaaluma oma teabevahetusstrateegia koordineerimist.

40 suunis. Teabevahetus kolleegiumis

- 1.80. Kolleegiumi olemasolul peaks järelevalveasutus vajaduse korral grupi järelevalvajale teatama võetud meetmetest.

41. suunis. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate rakendamise jälgimine

- 1.81. Riiklik järelevalveasutus peaks jälgima, kas kindlustus- ja edasikindlustusandjad rakendavad meetmeid asjakohaselt.

42. suunis. Järelevalvemeetmete kontrollimine

- 1.82. Riiklik järelevalveasutus peaks meetmeid kontrollima ja järelevalvekava ajakohastama vastavalt järelevalvemeetmete tõhususe astmele, mida ettevõtja on rakendanud.

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

- 1.83. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. Vastavalt EIOPA määruse artikli 16 lõikele 3 peavad pädevad asutused ja finantsasutused võtma kõiki vajalikke meetmeid, et neid suuniseid ja soovitusi järgida.
- 1.84. Pädevad asutused, kes käesolevaid suuniseid järgivad või kavatsesid hakata neid järgima, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
- 1.85. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsesid hakata järgima käesolevaid suuniseid koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
- 1.86. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teavitatakse vastavalt.

Läbivaatamise lõppsäte

- 1.87. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.